

rerum apud Romanam confusio: quāti per om̄nem Italiam motus excitati:
 Sane qui legat audiatur alias super alias calamitates: Quouis ḡtium cō
 fugere: sedesq; ubi ius capere potius q̄ eas perpeti deligat. Ne tamen alic
 na tantum mala terrestris Venetia spectare uideretur ipsa uero pace liberi
 us frui. Biorgus Alanorum rex: qui postea dicti sunt Alemāni. h̄ec de Ita
 lia atq; imperio mala cum audiret: per Tridentinos saltus populabundus
 irrumpit: Atq; ultra progressus: continuatis excursionibus direptionibus
 q; Galliam omnem & Venetiam: Histriam usq; peruersit. Rediens ab R̄i
 thimere gotto apud Benacum oppressus & imperfectus est? Libet in tātis
 rerum turbinibus exemplum non omittere eterna memoria dignum Pau
 lini episcopi nolani: Gratiōr est enim lucis radius qui per densas tenebras
 eluet: De cuius uirtute & doctrina extat Hieronymi testimonium in epi
 stola libris geneseos pr̄scripta. Nec minus Augustini iuxta finem primi
 libri de ciuitate dei. Cæteris autem præstantius ē Gregorii in dialogo. Scri
 bit & enim uiduæ mulieris abductum fuisse filium captiuum in Africam
 a Genserici militibus. Ignara mater uiuus ne esset an mortuus: Ut tādem
 rescivit uiuum esse: & in seruitute degere: pficiscitur ad paulinum: Postu
 lat ab eo pecuniam ad unici filii redēptionem. Misereor tibi inquit pau
 linus o mulier. Sed nihil iam mihi supereſt. Condonare me tibi possum:
 pecuniam erogare non possum. Illud relictum ut si ita libet pro filio tuo
 succedam in seruitutem Mulier cum neq; petere hoc ob auctoritatem tan
 ti uiri audeſet: necq; abnuere ob filii caritatem in fletum tota diffluere. Nō
 tulit uir sanctus illius lachrymas. Eamus inquit filium tibi propitio deo
 restituam. Mox itaq; mutata ueste ambo in Africam transmittunt. Filiū
 teneri reperiunt apud generum genserici a quo cum mulier aduoluta geni
 bus lachrymans libertatem filii imploraret: nec moueretur Barbarus. Tū
 mulier. At ego inquit tibi hunc hominem (manu paulinū demonstrās)
 pro filio meo in seruitutem do. Contemplatus ille hominis faciem libera
 lem: & integrā adhuc ætatem: conuersus ad paulinum: Et quid nam in
 quī artificiū tibi est? Excolere iquit paulinus hortos noui. Tum Barbarus
 qui mirifice hortis oblectaretur: accipio mulier conditionem. Cape tibi fi
 lium: Tu mihi hortulanus esto. Cum autem ſæpe paulinus ad Herilem
 mensam: nunc floribus: nunc holusculis redolentibus irreperet: uerbaq; &
 mores illius prudentiamq; plusq; hortulano homine dignam: dominus cō
 templaretur: Nec iam existimaret sordido aut abiecto loco natum: libera
 liusq; quotidie: & hōestius haberet: adactus ſpiritu paulinus ad dominū
 accedit. Here inquit seruus tuus sum. Tibi omnia debeo: qui ſupra fortu
 nam meam quaſi pro filio me habes: non pro ſeruo. Proſpice re
 bus tuis. Soſer propediem humanis concedet: perculſus hac uoce: Soſe
 rū adit: & docet quid de hortulano audierit. Accersiri eū rex cōfestī iubet.